

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii, nr. 118 Pitești, Arges
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail : Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 56/2010
privind solutionarea contestatiei depusa de
PF din Pitesti
inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. X/2010

Directia generala a finantelor publice Arges a fost sesizata de PF prin adresa fn. inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. X/2010 cu privire la contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere nr. X/2009 emisa pentru suma de X lei reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata,
- X lei majorari de intarziere.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 205 si art. 209 (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze contestatia formulata de PF din Pitesti.

I. In contestatia formulata, petenta precizeaza ca in perioada 01.11.2008 – 31.12.2008 a vandut trei locuri de parcare fiecare in suprafata de 10 mp si potrivit normelor metodologice de aplicare a articolului 127 din Codul fiscal “... *obtinerea de venituri de catre persoanele fizice din vanzarea locuintelor proprietate personala sau a altor bunuri care sunt folosite de acestea pentru scopuri personale nu va fi considerata activitate economica, cu exceptia situatiilor in care se constata ca activitatea respectiva este desfasurata in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate.*”

Astfel, in contestatie se sustine ca cele trei tranzactii nu fac obiectul prevederilor art. 127 din Codul fiscal intrucat potrivit art. 141 (2) lit. f) din Codul fiscal locurile de parcare nu pot fi catalogate ca terenuri construibile pe care se pot executa constructii conform legislatiei in vigoare, “ ... *terenurile pentru instrainarea carora se plateste TVA sunt doar cele pentru care exista autorizatie de construire eliberata inainte de momentul vanzarii.*”

Totodata petenta mentioneaza ca pentru locurile de parcare de 10 mp nu se poate elibera autorizatie de construire “ ... *nepermitand edificarea unei constructii, chiar si cu caracter provizoriu .* ”

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata deductibila, in contestatie se mentioneaza ca desi au fost puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala facturile fiscale pentru cheltuielile efectuate pentru construirea imobilului, nu i-a fost acordat dreptul de deducere si a fost stabilita o baza impozabila nereala.

Contestatoarea sustine ca organele de inspectie fiscala au stabilit in mod eronat obligatia de plata a taxei pe valoarea adaugata si a majorarilor de intarziere aferente si solicita anularea deciziei de impunere nr. X/2009.

II. Urmare adresei nr. X/2009 emisa de Directia generala coordonare inspectie fiscala din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. X/2009 referitoare la verificarea persoanelor fizice care au efectuat astfel de tranzactii si nu s-au inregistrat ca platitori de taxa pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de inspectie fiscala Arges – Serviciul inspectie fiscala persoane fizice 1 au procedat la verificarea tranzactiilor imobiliare efectuate de doamna PF in perioada 01.01.2006 – 30.09.2009 si au intocmit raportul de inspectie fiscala nr. X/2009, constatandu-se urmatoarele:

In perioada verificata d-na PF a realizat un numar de 20 tranzactii imobiliare in valoare totala de X lei, tranzactii in care a avut calitatea de vanzator cu o cota de 16,5% din proprietate, iar din analiza acestora s-a constatat ca in luna septembrie 2008 a fost realizata o cifra de afaceri (venituri) superioara plafonului de scutire la plata taxei pe valoarea adaugata si conform art. 152 (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aceasta avea obligatia de a se inregistra ca platitor de taxa pe valoarea adaugata incepand cu 01.11.2008.

Avand in vedere ca pana la data inspectiei fiscale contribuabilul nu s-a inregistrat ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, organele de control au procedat la stabilirea unei taxe pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei aferenta unui numar de 8 tranzactii imobiliare efectuate dupa 01.11.2008.

Totodata, pentru neachitarea in termen a taxei pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de X lei.

III. Prin referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei nr. X/2009, Serviciul inspectie fiscala – persoane fizice 1 din cadrul Activitatii de inspectie fiscala Arges propune respingerea contestatiei formulate de PF ca neintemeiata.

IV. Avand in vedere sustinerile petentului, constatarile organelor fiscale, documentele existente la dosar, precum si actele normative aplicabile in speta, se retin urmatoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care petenta a desfasurat activitati economice in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate si nu s-a inregistrat platitor de taxa pe valoarea adaugata la depasirea plafonului de scutire.

In fapt, in anul 2008 d-na PF a efectuat un numar de 15 tranzactii imobiliare in valoare totala de X lei.

Avand in vedere ca d-na PF nu s-a inregistrat ca platitor de taxa pe valoarea adaugata la depasirea plafonului de scutire, respectiv luna septembrie 2008, organele de inspectie fiscala au procedat la colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta celor 3 tranzactii imobiliare efectuate dupa data de 01.11.2008 (data la care a aceasta a devenit platitor de taxa pe valoarea adaugata).

Obiectul celor trei tranzactii imobiliare l-a constituit vanzarea de "teren curti – constructii" asa cum rezulta din contractele de vanzare cumparare nr. X/2008, nr. X/2008 si X/2009 anexate de petenta si pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit o taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in dispozitiile art. 126 si art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

" Art. 126

Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

(....)

Art. 127

Persoane impozabile și activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.”, coroborate cu cele ale art. 128 (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal conform carora “ Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.”

Fata de aceste prevederi legale, sunt considerate operatiuni impozabile livrarile de bunuri efectuate cu plată care constau in transferul dreptului de a dispune de bunuri ca si un proprietar, sunt realizate de o persoană impozabilă si rezulta din una dintre activitățile economice prevăzute de Codul fiscal, precum si faptul ca locul de livrare a bunurilor este considerat a fi în România si se desfasoara în sfera taxei.

De asemenea, este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară activitati economice de o manieră independentă, indiferent de locul, scopul sau rezultatul acestei activități si constituie activitate economica exploatarea bunurilor corporale in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate.

Totodata, pentru perioada verificata in speta sunt aplicabile si dispozitiile art. 141 (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

“ (2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

(....)

f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;”, precum și cele ale punctului 37 (1) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“ 37. (1) În sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, terenul pe care este construit un bun imobil, inclusiv terenul aferent unui bun imobil, urmează regimul bunului imobil dacă sunt proprietăți indivizibile.

(2) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcții care nu a suferit transformări de natura celor menționate la pct. 4 al art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a acesteia. În cazul unei construcții realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia bunul este înregistrat în evidențele contabile drept activ corporal fix.

(3) Data primei utilizări a unei construcții se referă la construcții care au suferit transformări de natura celor menționate la pct. 4 al art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înțelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia cu valoarea transformării respective este majorată valoarea activului corporal fix.

(4) O construcție care nu a fost ocupată în sensul prevăzut la alin. (2) va fi considerată o construcție nouă până la data primei ocupări, chiar dacă livrarea intervine înainte de această dată.

(5) Excepția prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică numai în cazul persoanelor care devin impozabile în sensul art. 127 din Codul fiscal pentru livrarea de construcții noi, de părți ale acestora sau de terenuri construibile.”

Având în vedere prevederile legale sus menționate, legiuitorul stabilește ca este scutită de taxa pe valoarea adăugată livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren.

Totodată, legiuitorul stipulează ca scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil, excepție care se aplica persoanelor impozabile care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități de exploatare a bunurilor corporale oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

Fata de cele de mai sus, in speta sunt aplicabile si prevederile art. 152(6) din Legea privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, conform carora:

“ Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.” precum si cele ale punctului 62 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizeaza:

“ (2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (7) din Codul fiscal; .”

Astfel, conform acestor prevederi legale se retine ca la depasirea plafonului de scutire prevazut de Codul fiscal o persoana impozabila trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de taxa pe valoarea adaugata în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului, iar in cazul in care nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.

Mai mult, se retine ca in cazul in care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxa pe valoarea

adaugata conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale.

De asemenea, la pct. 66 (2) din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se stipuleaza ca:

“ În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.”

Astfel, se retine ca tranzactiile efectuate de petenta nu au fost operatiuni ocazionale, intentia acesteia de a desfasura o activitate economica reiesind din investitiile pregatitoare necesare initierii unei activitati economice, iar prin incheierea unui numar de 20 contracte de vanzare-cumparare in care are calitatea de vanzator aceasta a realizat venituri cu caracter de continuitate (la dosarul cauzei petenta a depus un centralizator cuprinzand un numar de 131 facturi fiscale reprezentand *“materiale si manopera bloc”*).

Pe cale de consecinta, prin operatiunile pe care le-a desfasurat, d-na PF a avut calitatea de persoana impozabila pentru tranzactiile imobiliare constand in vanzarea de constructii noi, parti ale acestora si terenuri, operatiuni taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata.

Se retine astfel ca organele de inspectie fiscala au procedat in mod legal la colectarea taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei aferenta livrarilor de terenuri care fac obiectul contractelor de vanzare cumparare nr. X/2008, nr. X/2008 si X/2009.

In ceea ce priveste afirmatia contestatoarei potrivit careia organele de inspectie fiscala in mod eronat nu i-au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in facturile de *“materiale si manopera bloc”*, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat asa cum se precizeaza la art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare,

“ (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; (...) “, si conform punctului 45 (1) din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“ În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal, deus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

Fata de aceste prevederi legale se retine ca dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata se acorda numai persoanelor impozabile inregistrate ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, iar deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă deus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxa pe valoarea adaugata.

De asemenea, se retine ca organele de inspectie fiscala in mod legal au precizat in raportul de inspectie fiscala contestat ca taxa pe valoarea adaugata aferenta stocului de materiale de constructie existent la 01.11.2008 (data la care petenta a devenit platitoare de taxa pe valoarea adaugata), stoc aferent locuintelor nevandute, va fi in scris in decontul de taxa pe valoarea adaugata deus dupa inregistrarea persoanei impozabile in scopuri de taxa pe valoarea adaugata.

In concluzie, contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este daca se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatia formulata, doamna PF nu aduce nici un argument de fapt si de drept in sustinerea cauzei care sa inlature constatarile organelor de inspectie fiscala.

In fapt, in perioada iunie 2009 – septembrie 2009 petenta a efectuat un numar de 5 tranzactii imobiliare in valoare de X lei in care aceasta a avut calitatea de vanzator cu o cota de 16,5% din proprietate si pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit ca petenta datoreaza o taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei.

Contestatoarea nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei, motive de fapt si de drept care sa inlature constatarile organelor de inspectie fiscala cu privire la aceasta suma.

În drept, la art. 206 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

“ (1) *Contestația se formulează în scris și va cuprinde:*

(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; “, coroborat cu pct. 12.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

“ *Contestația poate fi respinsă ca:*

(...)

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; “, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct. 2.4 din același ordin:

“ *Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.* “

Din dispozițiile legale menționate mai sus se reține că d-na PF trebuia să precizeze în contestație atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente și motivate pe baza de dispoziții legale prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de d-na PF ca nemotivată și nesustenută cu documente pentru taxa pe valoarea adăugată în suma de X lei.

3. Referitor la suma de X lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este să se pronunțe dacă aceasta este datorată în condițiile în care societatea nu a achitat la termen impozitul datorat.

În fapt, pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de X lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în suma de X lei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 157 (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza ca:

“ Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.”, precum și ale art. 119 și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, cu modificarile și completarile ulterioare, potrivit cărora:

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

(...)

ART. 120

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(...)

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Având în vedere că d-na PF nu a achitat la termen taxa pe valoarea adăugată datorată în suma de X lei, aceasta datorează și sumele accesorii în raport cu debitul conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, fapt pentru care se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea de majorări de întârziere în suma de X lei aferente, contestația urmând a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Se reține faptul că societatea nu contestă modul de calcul al majorărilor de întârziere în ceea ce privește perioada și cota aplicată.

4. În ceea ce privește suma de X lei reprezentând amenda contravențională, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații are competența materială de a se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere.

În fapt, organele de inspecție fiscală au sancționat-o pe d-na PF cu amenda contravențională în suma de X lei conform procesului verbal de constatare a contravențiilor nr. X/2009.

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, potrivit cărora:

“ (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

(...)

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente. “, precum și ale art. 223 din același act normativ, care stipulează faptul că “Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor”.

Având în vedere aceste prevederi legale, se reține că pentru capatul de cerere referitor la contestația îndreptată împotriva amenzii contravenționale în suma de X lei care intra sub incidența dreptului comun în materie de contravenții, respectiv a Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care la art. 32 precizează că:

“ (1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constatator, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens.

(2) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”, Direcția generală a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații nu are competența materială de a se investi în soluționarea pe fond a contestației formulate împotriva amenzilor contravenționale, întrucât aceasta aparține instanței judecătorești.

Dosarul cauzei privind acest capat de cerere urmează să fie înaintat de organele de inspecție fiscală instanței judecătorești competente.

Pentru considerentele reținute arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 126, art. 127, art. 128, art. 141, art. 145, art. 152, art. 157, art. 209 și art. 223 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 37, pct. 45, pct. 62 și pct. 66 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 119, art. 120 și art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct. 2.4 și pct. 12.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu dispozițiile art. 205, art. 207, art. 209, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se :

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de d-na PF impotriva deciziei de impunere nr. X/2009 emisa pentru suma de X lei reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata de plata;
- X lei accesorii aferente;

2. Respingerea ca nemotivata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulate de d-na PF impotriva deciziei de impunere nr. X/2009 emisa pentru taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei;

3. In ceea ce priveste amenda contraventionala in suma de X lei stabilita prin procesul verbal de constatare a contraventiilor nr. X/2009, Directia generala a finantelor publice Arges nu este competenta cu solutionarea acesteia, dosarul cauzei urmand a se transmite organului de inspectie fiscala pentru a fi inaintat instantei judecatoresti competente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la data comunicarii.

Director coordonator